

En dag på sjukhuset i Ilembula

Solen skiner över Livingstonebergen och jag promenerar runt i byn Ilembula, en by som ligger på det södra höglandet i Tanzania. (bild ilembula1) När jag har gått in innanför sjukhusets väggar möts jag av en kö med barn tillsammans med sina föräldrar, storsyskon eller mor- och farföräldrar som väntar på att få komma in på sjukhuset för att bli undersökta för sina olika sjukdomar och skador. Men det finns ett problem och det är att när barnen kommer till sjukhuset måste föräldrarna betala en sjukhusavgift. Avgiften är olika stor beroende på vad barnen bär på för sjukdom och hur stor behandling de måste ha. Detta innebär att barnen ofta fått dras med sin sjukdom ett längre tag innan familjen haft råd att komma till sjukhuset och få behandling, vilket i värsta fall innebär att barnen inte överlever. De vanligaste orsakerna till att barnen måste stanna på sjukhuset är malaria, HIV och dess kringssjukdomar, frakturer eller att barnet råkat bränna sig när de hjälpt till i hemmet. På sjukhuset får barnen sedan dela rum med ca 10 andra barn.

Efter en liten stund ser jag en liten kille i 3 – 5 års åldern som kommer ut från en av sjukhusets avdelningar släpandes på en korg. (bild ilembula2) I korgen har det troligtvis legat en skål majsgröt, som han varit och gett en familjemedlem inne på sjukhuset. Jag följer efter honom och han fortsätter in på anhörigcampen, som består av några få hus. Det är många familjemedlemmar som delar på en liten yta, för att på så sätt vara nära och kunna sköta om sina sjuka familjemedlemmar. När jag kommer in på området är många i fullgång med att laga majsgröt över öppen eld, tvätta och diska. (bild ilembula3) Detta gör de eftersom det inte finns något kök på sjukhuset så att deras sjuka anhöriga kan få mat, utan det måste familjerna själv se till att fixa. Trots att det för många av familjernas anhöriga handlar om en kamp mellan liv och död finns det en hjärtlig stämning mellan familjerna på campen, man hjälps åt att passa varandras barn, laga mat och diska. Man gör helt enkelt allt för att alla ska kunna ge sin sjuka familjemedlem en bra och trygg sjukhusvistelse.

Lite längre in på sjukhusområdet ligger ett litet barnhem, byggt med hjälp av finsk mission. På barnhemmet bor det just nu 12 barn mellan 2 mån – 1,5 år tillsammans med sina 3 extra mammor. (bild ilembula4 och ilembula5) Alla barn där har förlorat sin mamma vid födseln eller i sjukdomen Aids och eftersom det inte fanns någon annan i deras familj som kunde ta hand om dem så fick de flytta in på sjukhusets barnhem. Några gånger i veckan får barnen chans att leka bland gosdjuren, bollarna och bilarna i barnens lekrum mitt i huset. (bild ilembula6) Barnen får snabbt lära sig att äta själv och vänta in sin tur. När barnen fyllt 2 år får de flytta hem till en släkting eller så adopteras de till familjer i byarna runtomkring Ilembula.

Efter en dag på Ilembulas sjukhus bär jag med mig en tacksamhet för den fria sjukvård som vi har i Sverige, men även den värme och hjärtliga stämning som fanns mellan mammorna och barnen inne på anhörigcampen.

Av Sofia Karlsson

Tips: använd texten på det sätt så att det är Haki som berättar (med dockan eller utklädd till Haki) alternativt Jonas och Julia som varit där och nu berättar om vad de sett och varit med om. Tex kan de bli intervjuade med frågorna: Kostar det att få hjälp på sjukhuset i Ilembula? Vad brukar barnen på sjukhuset ha för sjukdomar? Hur många bor man i varje rum på sjukhuset? Vad får man för mat där? Får familjen komma på besök? Berätta om barnhemmet, om barn som blir föräldralösa pga Aids.